

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 4C/152/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8213205591
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slavomír Ivanecký
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2015:8213205591.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov samosudcom JUDr. Slavomírom Ivaneckým v právnej veci žalobcu C. L., nar. XX.X.XXXX, bytom XXX XX C., U. XX, zastúpeného JUDr. Zdenkou Vokálovou, advokátkou so sídlom Hlavná 61, 080 01 Prešov, proti žalovanému Rapid life životná poisťovňa, a.s., Garbiarska 2, 040 71 Košice, IČO: 31 690 904, právne zast. JUDr. Daniel Blyšťan, advokát, Rastislavova 68, 040 01 Košice, o zrušenie rozhodcovského rozsudku takto

rozhodol:

Žalobu zamietá.
O trovách konania bude rozhodnuté v lehote do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

odôvodnenie:

Žalobkyňa sa návrhom doručeným súdu dňa 16.7.2013 domáhala, aby súd zrušil rozhodcovský rozsudok Arbitrážneho súdu Košice, sp. zn. 3C 1589/2012 zo dňa 19.1.2012. Odporca žiadal návrh zamietnuť s poukazom na novelu Exekučného poriadku, ust. § 243 d/ ods. 1, rozhodcovský rozsudok stratil záväznosť, keďže do troch mesiacov od účinnosti citovaného ustanovenia, nebol podaný návrh na exekúciu.

4C 152/2013-219
IČS: 8213205591

Súd vykonal dokazovanie rozhodcovským rozsudkom Arbitrážneho súdu Košice 3C 1589/2012 a ostatnými písomnosťami daného konania, vyjadreniami účastníkov, ostatným spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

Z rozhodcovského rozsudku Arbitrážneho súdu Košice 3C 1589/2012 zo dňa 19.1.2012 súd zistil, že Arbitrážny súd Košice vydal dňa 19.1.2012 uvedený rozhodcovský rozsudok, ktorým zaviazal žalobcu zaplatiť v prospech žalovaného do 5 dní od doručenia rozhodcovského rozsudku 123,48 EUR a trovy rozhodcovského konania 276 EUR.

Z doručenky súd zistil, že žalobca prevzal rozhodcovský rozsudok dňa 21.6.2013.

Zo zhodného vyjadrenia účastníkov súd zistil, že žalovaný nepodal návrh na vykonanie exekúcie na základe rozhodcovského súdu Arbitrážneho súdu v Košiciach zo dňa 19.1.2012 sp. zn. 3C 1589/2012.

Podľa ust. § 73 ods. 1,2 zák. č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov ak nie je ďalej ustanovené inak, ustanovenia tohto zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa použijú aj na rozhodcovské konania, ktorých predmetom je spotrebiteľský spor začatý pred 1. januárom 2015. Právne účinky úkonov, ktoré boli urobené v rozhodcovskom konaní začatom pred 1. januárom 2015, zostávajú zachované. Na trvanie a plynutie lehoty na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku, ktorá začala plynúť pred 1. januárom 2015, sa použijú predpisy

účinné do 31. decembra 2014; ustanovenie § 46 ods. 3 tým nie je dotknuté.

Podľa ust. § 45 ods. 1 zák. č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou proti druhému účastníkovi na súde domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku, ak a) účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nemal spôsobilosť uzavrieť spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu, b) účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nebol riadne upovedomený o ustanovení rozhodcu alebo o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní alebo mu nebolo umožnené sa zúčastniť na spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, c) rozhodcovským rozsudkom sa rozhodol spor, ktorý spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nepredvídala, alebo sa ním rozhodlo o veci, ktorá je podľa tohto zákona vylúčená zo spotrebiteľského rozhodcovského konania, d) stály rozhodcovský súd nebol ustanovený v súlade s týmto zákonom, v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa nepostupovalo v súlade s ustanoveniami tohto zákona a uvedený nedostatok mohol mať vplyv na výsledok sporu, e) spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 3 alebo je tu iný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy, f) stály rozhodcovský súd nenariadil ústne pojednávanie, hoci spotrebiteľ jeho nariadenie navrhoval podľa § 34 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2014/335/20141021>> a z okolností uvedených v návrhu na nariadenie ústneho pojednávania vyplývala potreba jeho nariadenia najmä z dôvodu, že bez ústneho pojednávania sa nebolo možné vysporiadať s návrhmi a tvrdeniami spotrebiteľa, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu, g/ v konaní nebol správne zistený skutkový stav tým, že stály rozhodcovský súd nesprávne vyhodnotil predložené dôkazy, nevykonal navrhované dôkazy alebo neumožnil spotrebiteľovi predložiť dôkazy, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu, h/vo veci rozhodoval zaujatý rozhodca,

Podľa § 34 ods. 2. ílpftkolností uvedených v návrhu na nariadenie ústneho pojednávania vyplývala potreba j^flH^enia najmä z dôvodu, že bez ústneho pojednávania sa nebolo možné vysporiadať a tvrdeniami spotrebiteľa, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok spo«(^J^:-konaní nebol správne zistený skutkový stav tým, že stály rozhodcovský súd nes^^^Jvyhodnotil predložené dôkazy, nevykonal navrhované dôkazy alebo neumožnil spei^ijj^l'ovi predložiť dôkazy, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu, h) vo rozhodoval zaujatý rozhodca, i) stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych

i/ stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, 17) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2014/335/20141021>> a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu, j) rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka spotrebiteľského rozhodcovského

konania na plnenie, ktoré je svojou povahou objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom, k) výkon rozhodcovského rozsudku by bol v rozpore s verejným poriadkom Slovenskej republiky, 1) rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Súd v konaní o žalobe o zrušenie rozhodcovského rozsudku vždy preskúma, či sú dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa odseku 1 písm. c), e) a i) až 1). Ak sa dôvod zrušenia rozhodnutia vzťahuje len na časť rozhodcovského rozsudku, súd zruší rozhodcovský rozsudok len v dotknutej časti, ak je dotknutú časť možné oddeliť od nedotknutej časti výroku rozhodcovského rozsudku.

Podľa ust. § 41 zák. č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 60 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Ak účastník rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku podľa § 36, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

Podľa ust. § 243d zák. č. 233/1995 Z.z. Exekučného poriadku exekučné konanie na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v rozhodcovskom konaní, ktorého predmetom je spor spíňajúci podmienky podľa osobitného predpisu, 4ead) vydaného pred 1. januárom 2015, možno začať len do troch mesiacov od účinnosti tohto zákona. Na základe návrhu na vykonanie exekúcie podaného po tejto lehote nemožno udeliť poverenie na vykonanie exekúcie; rozhodcovské rozhodnutie prestáva účastníkov rozhodcovského konania

zaväzovať.

Podľa ust. § 2 ods. 1 zák. č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov spotrebiteľským sporom je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou. Spotrebiteľské spory môžu byť v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní rozhodované len na základe spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy podľa § 3 a len spotrebiteľská rozhodcovská zmluva podľa § 3 môže založiť právomoc stáleho rozhodcovského súdu v spotrebiteľských sporoch.

Predmetom konania je zrušenie rozhodcovského rozsudku.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že Arbitrážny súd Košice vydal dňa 19.1.2012 č. 3C 1589/2012 rozhodcovský rozsudok, na základe ktorého zaviazal žalobcu zaplatiť žalovanému sumu 123,48 EUR a trovy konania 286 EUR. Rozhodcovský rozsudok bol žalobcovi doručený dňa 21.6.2013. Žalobca podal návrh na začatie konania dňa 16.7.2013.

Súd posúdil návrh žalobcu v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami a dospel k záveru, že návrh nie je dôvodný. V čase podania návrhu dňa 16.7.2013 bol žalobca v súlade s vtedy platným zákonom o rozhodcovskom konaní, zák. č. 224/2002 oprávnený podať žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku lehote 60 dní od doručenia rozhodcovského rozsudku. Žalobca v stanovenej lehote v súlade s platným právnym

predpisom ustanovujúcim oprávnenie podať žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku podal takýto návrh. V priebehu konania nadobudol účinnosť zákon č. 335/2014 Z.z. účinný od 1.1.2015, ktorý upravoval spotrebiteľské rozhodcovské konanie v spotrebiteľských veciach. Rozhodcovské konanie v danej veci je spotrebiteľským sporom, keďže titulom vydania rozhodcovského rozsudku bola poisťná zmluva uzavretá medzi žalovaným ako dodávateľom a žalobcom ako spotrebiteľom.

V súlade s ust. § 73 zák. č. 335/2014 sa ustanovenia zákona č. 335/2014 Z.z. použijú aj na rozhodcovské konanie, ktorých predmetom je spotrebiteľský spor začatý pred 1.1.2015. Za spotrebiteľský spor je potrebné v súlade s citovaným zákonným ustanovením považovať aj spor za spor o zrušenie rozhodcovského rozsudku z rozhodcovského konania začatého pred 1.1.2015 preto je na konanie o zrušenie rozhodcovského rozsudku potrebné aplikovať ustanovenie zák. č. 335/2014.

V súlade s ust. § 45 zák. č. 335/2012 sa môže účastník spotrebiteľského sporu domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku za podmienok ustanovených v § 45 ods. 1. Predpokladom úspešnosti v konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku je vydanie existencia rozhodcovského rozsudku, ktorý je právoplatný a vykonateľný a je záväzný pre účastníkov. Formálnym dôsledkom právoplatného rozhodnutia je nemožnosť pokračovať v konaní a zaoberať sa vecnou stránkou rozhodnutia. Materiálnou stránkou účinnosťou právoplatného rozhodnutia je záväznosť rozhodnutia pre účastníkov a pre všetky orgány. K povahe rozhodnutia ako záverečného aktu a konečného, ktorého konečným cieľom je viesť právnu istotu do narušených, ohrozených právnych vzťahov, nutne prináleží, že s ním musia byť spojené tiež účinky, ktoré mu zaručujú k tomu potrebnú nezmeniteľnosť a zároveň zaväzujúcu moc. Tieto účinky, ktoré majú formálnu a materiálnu stránku, tvoria právomoc rozhodnutí. Za splnenia zákonných podmienok sa stáva rozhodnutie právomocným a zásadne nezmeniteľným. Materiálna právna moc spočíva v záväznosti výroku rozhodnutia, ktorá spočíva v povinnosti tých, ktorí sú zaviazaní, aby sa správali v súlade s obsahom tohto rozhodnutia a to spôsobom v ňom presne určenom a v možnosti vynútenia povinností určenej v rozhodnutí, v prípade, že nebude splnená dobrovoľne. Záväznosť právoplatného meritórneho výroku rozhodnutia vyplýva priamo z jeho podstaty. Záväznosť je daná tým, že výrok rozhodnutia je záväzným úsudkom subsumčného typu, ku ktorému dospel príslušný orgán interpretáciou a aplikáciou všeobecne záväzných abstraktných právnych noriem občianskeho práva procesného a práva hmotného na príslušný zistený skutkový stav. Keďže abstraktné právne normy sú svojou povahou všeobecnými podmienkami (hypotetickými vetami) je i výrok rozhodnutia dôsledkom vyplývajúcim z premýšľaných vytvorených týmito normatívnymi vetami. Ako konkrétny akt vyvedený z všeobecných právnych predpisov má výrok rozhodnutia nutne aj ich základnú vlastnosť, ktorým je práve jeho záväznosť. Záväznosť rozhodnutia súvisí s jeho ďalšou vlastnosťou patriaceho jeho podstate, ktorú je potrebné

rozumieť v tom, že rozhodnutie je zároveň autoritatívny prejav vôle príslušného orgánu vyjadrený predpísanou písanou formou, ktorý z neho robí verejnú listinu a tým právnu skutočnosť, ktorá zakladá svojim obsahom zvláštne procesné vzťahy medzi účastníkmi navzájom, ako i príslušným orgánom, ktorý rozhodnutie vydal a stáva sa tým podstatnou procesnoprávnou skutočnosťou. Konkrétne materiálne procesné vzťahy výrokom rozhodnutia vytvorené, sú obdobne ako ostatné spoločenské vzťahy súčasťou kauzálneho sveta. K ich obsahu patria konkrétne procesné materiálne práva povinnosti účastníkov konania autoritatívne príslušným orgánom vyslovené. Z povahy výroku rozhodnutia ako úsudku

príslušného orgánu povolaného svojim rozhodnutím takéto úsudky vytvárať plynie aj zásadná nezmeniteľnosť týchto vzťahov. Rozhodnutie je individuálnym právnym aktom a zároveň procesnoprávnou skutočnosťou vytvárajúcou vo svojich účinkoch základné predpoklady jeho záväznosti a jeho materiálnej právomoci.

Ust. § 243 d/ zák. č. 233/1995 Z.z. je procesnoprávnym predpisom, ktorým sa 11a konanie aplikuje v aktuálnom znení počnúc jeho účinnosťou. Predmetné ustanovenie je samo o sebe intertemporálnym ustanovením, ktoré slúži k tomu, aby sa ozrejmili vzťahy novely na konania začaté a neskončené pred jej účinnosťou. Súd je povinný aplikovať ustanovenia novely aj na konania, ktoré začali pred jej účinnosťou.

Preto súd ako prvú podmienku posudzoval, či v lehote do troch mesiacov od účinnosti ustanovenia § 243 d/ Exekučného poriadku, t.j. do 31.3.2015 začalo exekučné konanie na podklade predmetného rozhodcovského rozsudku.

V prípade, že by takéto konanie začalo, súd by rozhodoval o zrušení rozhodcovského rozsudku za splnenia podmienok ustanovených v § 45 zák. č. 335/2013 Z.z. s poukazom na prechodné ustanovenie § 73 ods. 1,2 zák. č. 335/2014 Z.z. V prípade, že takéto konanie nezačalo, v súlade s cit. zák. ust. nie je možné udeliť poverenie na vykonanie exekúcie a predmetné rozhodcovské konanie prestáva účastníkov rozhodcovského konania zaväzovať čo znamená, že z predmetného rozhodnutia neplynú žiadne práva a povinnosti a nie je vykonateľné.

Z vykonaného dokazovania a zo zhodného vyjadrenia oboch účastníkov mal súd za preukázané, že do 31.3.2015 nebolo začaté exekučné konanie na vymoženie pohľadávky z exekučného titulu rozhodcovského rozsudku zo dňa 19.1.2012. Keďže základným predpokladom rozhodnutia je jeho záväznosť a predmetné rozhodnutie rozhodcovského rozsudku nie je v súlade s citovaným zákonným ustanovením pre účastníkov ani pre iné subjekty záväzné, t.j. neplynú z neho žiadne práva a povinnosti, nemožno podať návrh na vykonanie exekúcie tohto rozhodnutia, preto nie je daný dôvod na zrušenie predmetného rozhodnutia.

Preto súd na základe výsledkov vykonaného dokazovania v súlade s cit. zák. ust. návrh v celom rozsahu ako nedôvodný zamietol. Súd ešte uvádza jednu podstatnú okolnosť, v dôsledku ktorej má za to, že práve takýto postup súdu zakladá ochranu spotrebiteľa v jeho všeobecnej podstate, ktorá zahŕňa nielen právne postavenie spotrebiteľa doteraz, ale upravuje výhodnejším spôsobom aj jeho právne postavenie do budúcnosti. V zmysle § 43 zákona č. 244/2002 Z.z. ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z dôvodov neplatnosti rozhodcovskej zmluvy alebo nemožnosti riešiť predmet sporu v rozhodcovskom konaní, pokračuje v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe alebo v rozsahu uvedenom vo vzájomnej žalobe. Ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z iného dôvodu, ako je uvedený v odseku 1, rozhodcovská zmluva zostáva v platnosti. Rozhodcovia zúčastnení na zrušenom rozhodcovskom rozsudku sú z nového prerokovania a rozhodnutia veci vylúčení. Ak sa účastníci konania nedohodnú inak, budú noví rozhodcovia ustanovení podľa § 8 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2002/244/20150101>>. Žalobca žiada zrušiť rozhodcovský rozsudok pre neplatnosť rozhodcovskej doložky. V zmysle daného ustanovenia by po právoplatnom zrušení rozhodcovského rozsudku pokračovalo nové súdne konanie rovnakých účastníkov v opačnom procesnom postavení (žalobca ako spotrebiteľ v procesnom postavení žalovaného a žalovaný ako dodávateľ v procesnom postavení žalobcu) o pôvodnom nároku, ktorý prejednal a rozhodol rozhodcovský súd napadnutým rozhodcovským rozsudkom, s neistým výsledkom pre spotrebiteľa. Takýmto rozhodnutím, ako vyplýva z výroku tohto rozsudku, nemôže dodávateľ spotrebiteľa nijako postihnúť, nemôže z rozhodcovského rozsudku vymáhať žiadnu sumu ani uplatňovať akýkoľvek nárok. Po jeho právoplatnosti nebude medzi účastníkmi daného právneho vzťahu prebiehať žiadne konania a pre spotrebiteľa je to definitívne uzavreté, čo by nebolo, ak by súd zrušil napadnutý rozhodcovský rozsudok. Námieta žalobcu, že nechce byť vedený v databáze dlžníkov neobstojí jednak pre to, že nebolo zistené, aby niečo také

vzhľadom k súčasnej právnej úprave a nemožnosti vymáhať vydané rozhodcovské rozhodnutie reálne existovalo, ale najmä pre to, že to nijako nezhorší jeho súčasné postavenie, ktoré by sa mohlo zmeniť k horšiemu práve v dôsledku nadväzujúceho súdneho konania po zrušení rozhodcovského rozsudku pre neplatnosť rozhodcovskej doložky.

O trovách konania súd rozhodne v súlade s § 151 ods. 3 O.s.p. v lehote do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Krajský súd v Prešove prostredníctvom Okresného súdu Bardejov, v lehote 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napadá, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a)

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

(§ 205 ods. 2 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).